

Publicerad 2014-03-06 21:31 av Suddad

Saknad

Efter liens klara slag

Föll i ett sjök

Fann hopp i slöjan av dagg

Rötterna under eken vred sig

Om och om igen

I brist på utrymme bland stock och stenar

Daggen blev tjäle

Dimman låg tung

Dina andetag

Och kristallerna efter din ånga

Är det ända beviset på att du levt

Jag sparar dem i en ask

Som jag gömmer inom mitt kalla

För att bevara

Dina ord.

Mina trädtoppar vrider sig

För det finns ingen oändlighet

För jag tillhör dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Suddad med Poeter.se id #7056 innehar upphovsrätten